

den ærede Ordfører vil vistnok erkjende, at jeg i Gaar noksom har antydet, at jeg ingenlunde tror, at man skulde være stabil, hvor man nu staar. I dette Dieblit tror jeg ikke, at man fornøstigtvis kan mene, at jeg skal sige Mere, end jeg har sagt nu. Kan man komme til en Udvikling paa disse Punkter og særlig ogsaa paa Kroghagerouten, saa skal det være mig meget kjær, og jeg haaber ogsaa, at det vil blive frugtbart, og skulde det lykkes, haaber jeg efter den ærede Ordførers Udtalelser at finde fuld Tilslutning her i Thinget til saadan Udvikling. Den ærede Ordfører bebrejdede Regjeringen, at den tidligere havde taget galt paa det Spørgsmaal. Jeg skal ikke komme ind derpaa, men vil tillade mig at minde om, at en tidligere Indenrigsminister har bragt Routen i Stand og har paataget sig et ikke ringe Ansvar ved at bringe Routen i Stand. Hvis man altsaa overhovedet kan komme ad den Vej nu, hvilket den ærede Ordfører ønskede, saa har Regjeringen jo allerede haft Die derfor. Den ærede Ordfører nævnte ogsaa en anden mulig Route nemlig over Fehmern. Det Spørgsmaal skal jeg ikke fordybe mig i; jeg tror, det ligger fjernere, og naar man ret kommer til at se paa det og tage det op, saa tror jeg ikke, man havner der, men jeg skal som sagt lade det Spørgsmaal ligge. Jeg skal erkjende, at den ærede Ordfører har ganske Ret i, at der er begyndt en Kreaturhandel og Udførsel fra Sjælland til Thydsland, forresten ad forskellige Veie. Det var selvfølgelig heldigt, om den kunde udvikles videre, men at bygge en hel ny Route paa den Forhaabning, gaar dog ikke an. Jeg tror, at man maa se, om man ikke kan forbedre de Forbindelser, som man nu er saa heldig at have. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at vi have en Opgave som Mellemled mellem Thydsland og Scandinavien. Det tillod jeg mig ogsaa at udtale i Gaar, men jeg har ikke sagt, at den Opgave, vi har at løse, ikke kan løses paa anden Maade end som nu, det har jeg ikke sagt et Ord om, og det har den ærede Ordfører ikke haft Anledning til at debitere. Jeg tror i det Hele taget, at det havde været heldigere, om den ærede Ordfører havde faaet Leilighed til at sige Udskiltigt af det, han nu anførte imod mig, før jeg havde haft Ordet, end at den ærede Ordfører kom til at vente til, efter jeg havde haft Ordet, jeg tror, at en Del af det saa paa Forhaand havde været imødegaaet. Om Esbjerg Routen udtalte den ærede Ordfører et Par Ord, og jeg kan godt forstaa, at han ikke gik for dybt ind paa Spørgsmaalet, thi han vil ikke kunne benægte, at

den tidligere Forbindelse over Sjælland fra Esbjerg, over hvilken der har været klaget, nu er forbedret og tilfredsstillende, og den ærede Ordfører vil heller ikke kunne benægte, at der fra Regjeringens Side er taget Initiativet til paa anden Maade at udvikle denne Route ved Seilads. Hvad Esbjerg Havneopørgsmaal angaar, saa antager jeg, at det nærmere har hjemme paa § 19. Jeg ønsker nemlig nok at have Leilighed til at udtale mig Noget om dette Spørgsmaal, særlig om Statshavnens Taxtbestemmelser og deslige, idet jeg tror, at det er nyttigt, at vi komme til at drøfte det noget, for at man kan komme paa det Bæne med, hvorledes Forholdene der egentlig er. — Den ærede Ordfører nævnte Bevillingen paa § 27 til Jernbanerne, og jeg giver ham ganske Ret i, at hvis man opfører Jernbanerne paa den Maade, at man siger, at Driftsindtægten og Bevillingerne til Udvidelse skal balancere, saa er Budgettet for Udgiftsbevillingen rundelig. Men vil man have Posterne paa § 27 regne som Forøgelse i Aktiverne, kan man ikke postere dem lige overfor Renten, og det er det, som den ærede Ordfører slog paa. Jeg mener forresten, at hvis man kunde enes om en saadan Ordning, at Jernbanen balancerede, at dens Indtægt kunde anvendes til Udvidelse, saa kunde man nok blive enig om det, og Administrationen kunde nok acceptere det Standpunkt, hvis det er det, den ærede Ordfører har ønsket at antyde. Den ærede Ordfører udtalte sig endelig om Dnsfeligheden af en bedre Samvirken og af at komme hørt fra denne Frihaandspolitik paa Jernbaneromraadet. Deri er jeg ganske enig, og jeg haaber ogsaa, at man vil komme dertil, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at det lykkedes jo ikke at gjenneføre de Lovforslag om Organisationen, der forelagdes i Henhold til Loven af 2den Juli 1880. Saa udkom Anordningen af 17de April 1885 en Tid før jeg overtog Indenrigsministeriet, og paa Grundlag af den maatte jeg ogsaa staa. Opgaven maatte da være i hvert Fald foreløbig at forberede en Ordning, at fastslaa en foreløbig Ordning paa alle Punkter. Jeg havde ganske vist, da jeg tiltraadte, ventet, at det kunde ske noget tidligere end slet er, og det er ikke slet endnu, men jeg haaber dog at kunne komme til Ende dermed i en nær Fremtid. Det er Forudsætningen for, at man kan forelægge en Organisation, og jeg haaber, at det kan ske næste Aar. En saadan Lov er tillige Forudsætningen for, at man paa Finantsloven kan komme til at stille Jernbanebudgettet noget anderledes, end det er stillet nu. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at det er ønske-